

Een oprecht broederlijke geest

Een studie van een aantal jaren geleden heeft aangetoond dat mensen die vaker de eerste persoon enkelvoud gebruiken – ‘ik’ en ‘mij’- waarschijnlijk eerder depressief zullen worden dan mensen die vaker het meervoud ‘wij’ en ‘ons’ gebruiken. In een onderzoek naar hartziekten is ontdekt dat mensen die grossieren in ‘ik’ en ‘mij’ niet alleen een verhoogd risico lopen op een hartaanval, maar dat die hen vaak ook fataal wordt. Het is goed onze blik te verruimen van ‘ik’ en ‘mij’ naar ‘wij’ en ‘ons’. Met een breder perspectief leren kijken naar mensen leidt tot sereniteit en grotere gelijkmatigheid. Als we ons weten te verplaatsen in anderen kunnen we met hen meeleven. We krijgen oog voor de onderlinge afhankelijkheid – je kunt daarbij denken aan het Afrikaanse Ubuntu- en we ontdekken hoe we met anderen kunnen omgaan. Vriendelijkheid blijkt besmettelijk. Alleen al het zien ervan werkt als een olievlek.

Een pleidooi dus voor een stap verder: oprechte broederschap, waarbij de vrijheid van ieder individu volledig wordt gerespecteerd. Dat geeft ruimte voor een groter gevoel van nederigheid, humor en aanvaarding.

Deze maand worden we uitgenodigd om de geest van universele broederlijkheid in ons te vernieuwen. In volle vrijheid, met volle overtuiging. We kunnen daarbij denken aan hoe de eerste christelijke gemeenschappen broederlijk met elkaar omgingen: “De groep mensen die het geloof had aangenomen, leefde eendrachtig samen. Geen van hen beschouwde zijn bezittingen als zijn persoonlijk eigendom, want ze hadden alles gemeenschappelijk”.

Het was kennelijk een gemeenschap van mensen, bezield door de kracht van de broederlijke geest, die gekenmerkt werd door delen. “Niemand van hen leed enig gebrek, (...) en het geld werd naar ieders behoefte onder de gelovigen verdeeld”.

Wanneer een groep mensen met één hart klopt en de wederzijdse liefde beoefent tot en met het delen van hun goederen, ontstaat er een sfeer die steeds meer mensen aantrekt.

Wat betekent dat voor ons, vandaag?

De meest effectieve manier om de broederlijke geest te laten zien in ons concrete leven is door de liefde voor onze naaste brandend te houden, ons in te spannen om altijd de onderlinge liefde te bewaren, met alle creativiteit, talenten en vrijheid waarover we kunnen beschikken.

Dan zullen we overal om ons heen licht laten stralen en kan elke plaats omgevormd worden, met onvoorziene vruchten. Zoals Margaret Karram - voorzitter van de Focolare Beweging - ons opnieuw bevestigde: “Het is deze geest van broederschap die onze stappen en onze activiteiten zal leiden om dit leven te brengen aan mensen in nood, aan al degenen die op onze weg komen en met wie we dagelijks omgaan”.